

פועלי כל הארצות התאחדו!

זה הזדנף

زوهديركح ZO HADEREKH

גיליון 22, 27 במאי 2020

זיהומי ביבי

נתניהו שב להסית בפתח משפטו; מאות קראו להתפטרותו

והאלימה פן ייעשה שוב מעשה רבין". לדברי ח"כ עאידה תומא-סלימאן (חד"ש – הרשימה המשותפת), "משפטו של נתניהו רק התחיל – והימין ממשיך ביתר שאת במשימתו לחסל את מערכת המשפט. כל מי שחשב ש'ממשלת החירום' יכולה או מעוניינת לבלום את המתקפה הזו – התבדה. לצערי, גם בנושא הסיפוח ימשיך הימין להשתולל ושותפיו ימשיכו לשתוק".

נתניהו הגיע לבית המשפט משיבת ממשלתו הימנית החדשה שנערכה בכנסת, בגלל שאין במשרד רה"מ אולם היכול להכיל את עשרות שריו. על כך נאמר במקורות: "כל המוסיף גורע".

בעת ישיבת הממשלה הפגינו מאות סמוך לכנסת וגם מול מעון ראש הממשלה ברחוב בלפור (ר' צילום). אנשי מחאת "הדגלים השחורים" קראו לנתניהו להתפטר וחסמו את כל המרחב שבין כיכר פריס למעון. מארגני ההפגנה מסרו: "נאשם בפלילים אינו ראש הממשלה שלנו. נאשם שמסית נגד חצי מהעם אינו ראש הממשלה שלנו. זו עמדה מוסרית שנכונה לכל יום ולכל שעה – ללא קשר לממשלה הנוכחית. נמשיך להיאבק ברחובות עד להפלת ממשלת נתניהו".

משפטו של ראש הממשלה בנימין נתניהו בגין שוחד, מרמה והפרת אמונים נפתח ביום ראשון (24.5). כדרכו, בכניסה לבית המשפט הכריז נתניהו לעיתונאים כי החקירות נגדו "זוהמו ונתפרו", וכי כתב האישום "מופרך". כשמסביבו מלחכי פנכתו הנאמנים, שב נתניהו ותקף את בית המשפט ואת "השמאלנים".

על כך הגיב יו"ר הרשימה המשותפת, ח"כ איימן עודה (חד"ש): "מכוננת ההסתה הפועלת נגד האזרחים הערבים מופנית כעת נגד כל מי שלא נשבע אמונים לנתניהו. העוצמה שונה, ההיקף שונה, אבל המטרה היא אותה מטרה: חיסול מוחלט של המרחב הדמוקרטי. מי ששתק על ההסתה נגד ערבים מקבל הסתה נגד שופטים. אבל אין חצי דמוקרטיה – מי שרוצה לנצח חייב להתנגד לשתי ההסתות".

ח"כ עופר כסיף (חד"ש – הרשימה המשותפת) הוסיף: "נתניהו ועדר מרעיו מסיתים, מאיימים ומשקררים – ושותפיהם בכחול לבן שותקים. אם חלילה תיפול שערה מראשם של השופטים, של היועמ"ש לממשלה או של הפרקליטות – אותם הפכה כנופיית נתניהו ל'אויבי העם' – גם ידי כחול לבן יהיו בכך. צאו וזעקו נגד ההסתה השקרית

מכתבים למערכת

אקורד סיום הולם לשרה מירי רגב

לאחרונה הסתיימה הכהונה הארוכה - ארוכה מדי - של שרת התרבות היוצאת מירי רגב. במהלך חמש השנים האחרונות בלמה האגודה לזכויות האזרח שוב ושוב ניסיונות של רגב להטיל צנזורה על מופעי תרבות, ולפגוע במימון של מוסדות תרבות שלא התיישרו עם האידיאולוגיה השלטת. בספטמבר 2016 הגשתי, יחד עם עו"ד יונתן ברמן, עתירה לבג"ץ לביטול "תיקוני מירי רגב", לפיהם מוטל קנס על מוסדות תרבות שנמנעים מלהופיע בהתנחלויות, ומוענק בונוס למוסדות תרבות המופיעים בהתנחלויות. היה זה עוד צעד ציני מצידה של השרה רגב לנצל את כספי התמיכה הציבורית למטרות פוליטיות.

בטרם סיימה השרה את תפקידה, השמיע בג"ץ אקורד סיום הולם לקדנציה הצורמת של רגב במשרד התרבות. בפסק דין חשוב נקבע, בין היתר, שהענקת הבונוס פוגעת בחופש הביטוי של המוסדות שנמנעים אידיאולוגית מלהופיע בהתנחלויות. בג"ץ קבע גם שאסור לממשלה להשתמש ב"חופש המימון" כדי לבצר את תפיסותיה הפוליטיות בקרב הציבור.

עו"ד דן יקיר, האגודה לזכויות האזרח

סיוע למרפאה של הנפגעים ביותר

אני עובדת כאחות במחלקת טיפול נמרץ בקורונה. המחלקה הוקמה בחניון תת-קרקעי, שנראה כמו בונקר אפור, וכל המטופלים כאן במצב קריטי: מורדמים ומונשמים. רובם לא מחלימים. בעולם נרשמה תמותה של 80% מן החולים המגיעים לשלב זה. לפני חודשיים עברתי למחלקה זו והחיים שלי השתנו, כי מאוד קשה כאן. המסכות כואבות, הן לא בנויות לעבודה ממושכת של שעות, וחליפות המגן לוחטות. דמינו איך זה להיות עטופים בשקית ניילון בתוך חניון, במיוחד עכשיו כשחם כל כך. אני מסיימת משמרת שטופת זיעה. רוב המטופלים לא שורדים וזה הנורא מכל.

לפני שבועיים, אחד המטופלים פקח עיניים, המצב שלו השתפר. אני התרגשתי מאד ואמרתי לו "שלום, שמי כרמל, אני אחות כאן", והוא הנהן. שאלתי "כואב לך?", והוא מלמל משהו, ופתאום חשבתי לעצמי שעברו כבר חודשיים מאז דיברתי עם מטופל. רק כשהוא התעורר הבנתי את זה פתאום, וקלטתי כמה הקשר עם המטופלים חסר לי.

זהו הקשר הנוצר מדי יום במרפאה הפתוחה של רופאים לזכויות אדם. שם אני נותנת סיוע רפואי לאנשים שאין להם ביטוח בריאות. זה חשוב לי, כי אם אפסיק לעבוד בבית החולים ימצאו לי תחליף. אבל אם אפסיק, עם עוד כמה אנשים, להתנדב ברופאים לזכויות אדם - לא יהיה מי שיעזור למבקשי מקלט, לעובדים זרים, ולכל אותם אנשים שהמדינה לא דואגת להם. לכן, דווקא בימים קשים, אני גאה מאד להתנדב בארגון. לכן, דווקא היום יותר מתמיד, אני מבקשת מקוראי "זו הדרך" לתמוך בקמפיין החירום שלנו, כדי שנוכל להמשיך לעשות טוב, ולעמוד לצידם של הפגיעים ביותר.

כרמל קמינר, אחות, רופאים לזכויות אדם

לתרומה: give4phri

ניתן לשלוח מכתבים למערכת באמצעות הדוא"ל
zohaderekh@gmail.com

או לחיבת דואר 26205 ת"א-יפו 6126102

דברים בשם אומרם

נזיפת שליח האימפרטור

"אם אתה משתמש בוואווי, אם אתה משתמש בכל סוג של חברה שיש לה גישה לדנ"א שלך, הדנ"א הזה והמידע הזה הופך לרכוש המפלגה הקומוניסטית בסין. וזו סוגיה ביטחונית. ולכן, בפרויקטים גדולים של תשתית, יש כל מיני סוגים של סכנות. חשוב לנו כבעלי ברית, כשותפים אסטרטגיים לדבר על אותם איזמים ועל הדרכים לצמצם אותם איזמים".

(מזכיר המדינה מייק פומפאו בביקורו בישראל, "ישראל היום", 14.5)

מה יש? כולם טועים מדי פעם

"מילה של כחלון: שר האוצר היוצא הבטיח להוריד את מחירי הדירות ב-20% - זה נגמר בזינוק של 17%".

(כותרת ב"דה מורקר", 18.5)

אין חכמה כבעלת ניסיון

"הוא לא סופר אותם. הם שותקים. הוא דורש שיגנו עליו בכל כלי התקשורת. הם עושים זאת בחירוף נפש. הוא פוגע בהם. הם אומרים שזה גשם. הוא הפך את הליכוד למפלגה שלו, נכס פרטי הקרוי על שמו. הם עונים אמן. הציניות שלו. העלבון שלהם. הוא עושה כרצונו. יושב כמו אמן המפעיל בובות על חוט, מביט בנחת על נתיניו".

(השרה לשעבר לימור לבנת, "וויינט", 17.5)

הון-שלטון-עיתון

"כל התקשורת במשבר והעיתונות במשבר עוד יותר גדול. אם אתה רואה מי הבעלים של חברות החדשות, זה הרי כל המונופולים. קוקה קולה, האחים עופר, שטראוס-עלית. יצחק תשובה. אתה יודע מתי תשובה נכנס ל'קשת'? שלושה חודשים לאחר שמוצאים את מאגר 'תמר', הוא הולך וקונה 20 אחוז ב'קשת'. למה? כי זה כלכלי? לא. הרעיון הוא שאם אתה שולט בחדשות אתה שולט בסדר היום. יש לך מקל וגזר אפקטיבי כלפי פוליטיקאים ורגולטורים".

(הבמאי דורון צברי, "הארץ", 18.5)

בימין סבורים: כמה טוב שיש הסתדרות

"קיצוץ בתקציב הממשלה יהיה מעין הכרזת מלחמה. אך יתכן שהעובדה ששני מזכ"לי הסתדרות יושבים לצידו של כץ בממשלה - עמיר פרץ ואבי ניסנקורן, תתברר כהזדמנות לעשות את הדבר הנכון".

(ערן בר-טל, "ישראל היום", 18.5)

צריך להביא אישור מההורים? תעודה כלשהי?

"קשת של שלום' הוא פרויקט שמטרתו לפרוש ריעה רחבה בנושא הסכסוך הישראלי-פלסטיני, ולהפגיש מזרחים עם פלסטינים. חלק מהמפגשים פתוחים לקהל הרחב וחלקם למזרחים בלבד במטרה לחבר לזהות מזרחית".

(הזמנה של הקשת הדמוקרטית המזרחית, 19.5)

קורבן ללא תאריך תפוגה

"מצער שביטחונה של ישראל לא הוזכר בהודעת שר החוץ של האיחוד האירופי נגד הסיפוח המתוכנן".

(הודעת משרד החוץ הישראלי, 19.5)

מול הסיפוח שמכינים נתניהו וטראמפ לצהלות הימין הקיצוני

למנוע את שפיכות הדמים

רבות כבר נכתב נגד הסיפוח; כל הנימוקים נימנו וניתנו. ובכל זאת גובר החשש שממשלת נתניהו-גנץ תספח באופן חד-צדדי, בחדשים הקרובים, חלק ניכר מהשטחים הכבושים לאורך בקעת הירדן בגדה.

לא תצמח ממהלך פרובוקטיבי זה שום תועלת לישראל. הישראלים ברובם שקועים כעת בצרות אחרות. חלקם עדיין בבידוד, מובטלים או רק מתחילים לשוב לעבודה, ואילו אחרים שנשבר מטה לחמם, נאלצים

לבנות עצמם מחדש. למה להכניס אותם עכשיו לצרה החולה של אפשרות קריסת הרשות הפלסטינית, חידוש האלימות בגדה ובעזה, חידוש התרעות "צבע אדום", ועוד מבצע צבאי עקר ויקר? למה נחוצות שבירת הסכם השלום עם ירדן, ההסתכנות בקריסת הממלכה ההאשמית, והתוהו שישתרר בעקבותיה; משבר עם מצרים ועם "הידידות החדשות" של נתניהו בראשות מוחמד בן-סלמאן בליגה הערבית? לשם מה לספק עוד חומרי בעירה לתעמולה הח'מנאית והארדואנית? למה ללבות משבר פנימי נוסף עם האזרחים הפלסטינים בישראל? חבל, חבל על כל טיפת דם שתישפך לשווא.

החוק הבינלאומי מנוגד באופן ברור לסיפוח: בבית הדין הפלילי הבינלאומי בהאג יוסיפו גנרלים ישראלים לרשימת פושעי המלחמה. האו"ם נגד, רוסיה נגד, סין נגד, אירופה נגד ומזהירה מפני הסיפוח בקול חד, ברור ומאיים בסנקציות. מחמוד עבאס ביטל את המחויבות הפלסטינית להסכמים עם ישראל ומזהיר מפני אינתיפאדה נוספת. עבדאללה, מלך ירדן, מתריע מפני השפעת הסיפוח על יציבות שלטונו. בארצות הברית השסועה אין יותר קונצנזוס בין-מפלגתי בנושא ישראל: המועמד הדמוקרטי לנשיאות ג'ו ביידן יצא באזהרה נגד הסיפוח ורשימת הנבחרים הדמוקרטיים המתנגדים לסיפוח מתארכת מדי יום. יהדות ארה"ב מפולגת – בחלקה הגדול היא מתנגדת לנתניהו.

אפילו בישראל מראים סקרי דעת קהל כי קיים עדיין רוב המתנגד לסיפוח אוכלוסייה פלסטינית שלא תינתן לה אפשרות להתאזרח. ידוע שאפילו בפיקוד הצבא מתנגד הרוב לסיפוח ורואה בסטטוס-קוו ("הסיפוח הזוחל") מצב אופטימלי. ביטאו זאת מומחים צבאיים כאלופים עמוס ידלין ועמוס גלעד. ארגונים כמו "מפקדים למען ביטחון ישראל" מזהירים מפני הדינמיקה של הסיפוח ומפני השלכותיה על הדמוקרטיה בישראל, העלולה לגלוש למדינת אפרטהייד.

החשש מפני סיפוח קרב נובע עקב הערכות שנפער "חלון הזדמנויות" קצר, עד לבחירות בארצות הברית בראשית נובמבר, בו השפעת האוונגליסטים והאלט-רייט (הימין הקיצוני הגזעני בארצות הברית) על טראמפ היא קריטית. כישלונותיו של טראמפ – מחדליו הנוראיים והאווליות שהפגין בניהול המערכה במגפת הקורונה; הטיפול הכושל במשבר הכלכלי, הפוגע במיוחד בשכבות העובדים המוחלשים שאינם עובדים מהבית; מלחמת המכסים עם סין המדרדרת מיום ליום למלחמה קרה מיותרת; יחסיו המתוחים עם מדינות אירופה – כל אלה מחזקים את התלות הנואשת של טראמפ בקבוצות התומכות בבדלנות לאומנית וביד חזקה.

במערכת הבחירות הקרובה יוכל המנגנון של טראמפ להציג סיפוח קטן ורחוק כהישג גדול.

מבחינת נתניהו, תהא זו כנראה הזדמנות אחרונה להשאיר חותם משלו בתולדות ישראל. בחוק הלאום (שנחקק ב-2018) ניסה נתניהו לקבע את ציוניותה של המדינה היהודית באמצעות הגדרה מדירה של לאומיות המדינה (ליהודים - זכויות לאומיות קולקטיביות, וללא-יהודים - רק זכויות אזרח אישיות). אפשרות הרוטציה עם גנץ, אם תתממש, ובעיקר התפתחות משפטו, מקרבים את קץ עידן נתניהו. הסיפוח הנרקם יבטל כל אפשרות לצירוף המובלעות שכבר יצר "הסיפוח הזוחל" למדינה פלסטינית עצמאית.

ישנן בימין הישראלי גם תוכניות נועזות יותר. אביגדור ליברמן, למשל, הציע להעביר את תושבי המשולש, שהם פלסטינים אזרחי ישראל, לרשות הפלסטינית ולשלוט את אזרחותם. בצלאל סמוטריץ' מציע את "תוכנית ההכרעה", לפיה אין מקום לשני לאומים ממערב לירדן – ולכן תוצע לפלסטינים הבחירה אם להיות בישראל כתושבים ללא זכויות אזרח או להיכלל בטרנספר למדינות ערביות. בין הצללים רוחשים גם הקולות "ירדן היא פלסטין", המציעים לפלסטינים לממש את זכותם הלאומית בגדה המזרחית של הירדן (שתקרא פלסטין), או להתגורר כנתינים בישראל הגדולה. כוחות אלה מחכים ל"שעת הכושר", כשתשומת לב העולם תוסט למקום אחר, כדי לגרש את הפלסטינים אל מעבר לירדן.

הביקור שערך שר החוץ האמריקאי פומפאו בישראל לפני כשבועיים נועד לדווח לנתניהו, לגנץ ולאשכנזי על המינון והתזמון של הקנוניה הנוחים לטראמפ. אפשר גם שהביקור נועד לתאם את המהלך עם בעלות ברית (או מדינות חסות) אחרות של ארה"ב באזור. המהלך נועד גם להפעיל לחץ על הפלסטינים להיענות לתוכנית טראמפ בעזרת האיום שתצא לפועל ללא שיתופם. אך ההצעה של טראמפ אינה יכולה להיות בסיס למשא ומתן. מחמוד עבאס הגיב לדברי נתניהו בהצעה חלופית לכינוס ועידה בינלאומית ולפתיחת משא ומתן לשלום, שיתבססו לא על תוכנית טראמפ אלא על החוק הבינלאומי, בתיווך הקוורטט ומדינות ערביות.

מה תפקידנו שלנו במצב עניינים מסוכן זה? להיאבק בתוך ישראל נגד הסיפוח, כדי למנוע אסון מדיני שיוביל לשפיכות דמים. במוצאי שבת, 6 ביוני, נקיים בתל אביב הפגנה יהודית-ערבית גדולה – למען זכותו של העם הפלסטיני לממש את זכותו הלאומית למדינה עצמאית בגבולות ה-4 ביוני 1967.

אבישי ארליך

חד"ש ומק"י קוראות להפגין נגד הסיפוח

המפלגה הקומוניסטית הישראלית (מק"י) והחזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון (חד"ש) קוראות להפגנה המונית בתל-אביב, במוצ"ש, 6 ביוני, תחת הכותרת: "לא לכיבוש ולסיפוח – כן לשלום, לצדק ולדמוקרטיה". מחד"ש וממק"י נמסר: "ב-5 ביוני ימלאו 53 שנים לפרוץ מלחמת 67' ולכיבוש השטחים הפלסטיניים בידי ישראל. לאחר 53 שנות כיבוש וקולוניזציה, מכריזה כעת ממשלת נתניהו-גנץ הגזענית על כוונתה להתקדם לעבר סיפוח של השטחים הפלסטיניים".

עוד נמסר: "סיפוח שטחים, כחלק מ'עסקת המאה' שמקדמת ארצות-הברית, כופר בזכותו של העם הפלסטיני להגדרה עצמית וממסד את משטר האפרטהייד הקיים בפועל בגדה המערבית ובירושלים המזרחית. היום ניתן לראות בבירור: מי שפועל להרעבת הפלסטינים ומטיל מצור על עזה, ירעיב גם את המעמדות המוחלשים בישראל ויהרוס את מה שנותר מהמרחב הדמוקרטי". חד"ש ומק"י קראו לכל הארגונים, הקבוצות, המפלגות והיחידים המתנגדים לכיבוש ולסיפוח להצטרף להפגנה.

"אקדמיה לשוויון": תומכים

בחד"ש סטודנטים באונ' העברית

הארגון אקדמיה לשוויון, המאגד מאות מרצים מן השמאל במוסדות להשכלה גבוהה, פרסם הודעת תמיכה בתא הסטודנטים של חד"ש באוניברסיטה העברית. ההודעה נמסרה על רקע המתקפה של הימין נגד תא הסטודנטים בעקבות פרסום סרטון לציון יום הנכבה, המבקר את תהליך המיליטריזציה בקמפוס (ר' עמ' 5).

ארגוני הימין באוניברסיטה ("אם תרצו", תא "לביא" ו"צעירי הליכוד") ורשתות התקשורת הימניות הציגו את הסרטון כהסתה וכקריאה לפגיעה בחיילים הסטודנטים. הם קראו לשלטונות האוניברסיטה לנקוט צעדים נגד הסטודנטים שהפיקו את הסרטון. ח"כ אופיר סופר (האיחוד הלאומי) אף הגיש תלונה ליועץ המשפטי לממשלה ודרש לפתוח בחקירה פלילית נגד יוזמי הסרטון, יוצריו ומפיציו.

מאקדמיה לשוויון נמסר, כי הארגון "עוקב בדאגה רבה בשנים האחרונות אחרי תהליך המיליטריזציה ההולך ומתעצם באוניברסיטה העברית. תהליך זה הגיע לשיאו בשנה האחרונה, עם כניסתה לפועל של תוכנית ההכשרה האקדמית-צבאית 'חבצלות'. תוכנית זו נשאה עמה לא רק סוגים שונים של אפליה; היא העצימה את מספר לובשי המדים ונושאי הנשק בקמפוס, ואוירת הקסרקטין חזקה בו מתמיד". לדברי הארגון, באווירה כזאת חשים הסטודנטים הפלסטינים מאוימים. הם מפתחים ניכור כלפי המוסד בו הם לומדים ומתחילים לזהות אותו עם האפליה הלאומית.

"אקדמיה לשוויון נאבקות נגד המיליטריזציה של האקדמיה והשפעתה על החברה הישראלית. את נזקיה של מגמה זו נשלם כולנו. האוניברסיטה צריכה להישאר מוסד אזרחי במובהק. עליה להשאיר את הקסרקטין, המדים והנשק מחוץ לגבולות הקמפוס. אנו מצפים מהאוניברסיטה העברית שתפגין רגישות והבנה למצוקתם של הסטודנטים הערבים הבאים בשעריה, החשים מאוימים נוכח האווירה הצבאית ההולכת ומשתלטת עליה", נמסר עוד.

סטודנטים זועמים הפגינו מול הכנסת

מאות סטודנטים הפגינו השבוע (24.5) מול הכנסת ביוזמת התאחדות הסטודנטים הארצית. מההתאחדות נמסר: "עשרות אלפים מאיתנו נפגעו כלכלית במשבר ולא ברור לנו אם נצליח לשרוד את תקופת המבחנים הקרובה, בזמן שאנחנו ללא עבודה ועם הוצאות וחובות שלא נגמרים". לדברי ארגון הסטודנטים הארצי, "המציאות המתגבשת היא שיחלקו אותנו לשתי קבוצות: אלה המקבלים פתרונות ואלה שלא, אלה שיצליחו להתאושש ואלה שכנראה לא יחזרו לספסל הלימודים. מה שבטוח – שוויון זה לא, והזכויות שלנו לרשת ביטחון כלכלית ולאיכות למידה – נרמסו".

הסטודנטים דורשים "זכות לוודאות אקדמית, איכות למידה ומניעת נשירה", שוויון בין כלל הסטודנטים באקדמיה – "פתרונות רוחביים שלוקחים את כל מי שצריך סיוע בחשבון", ורשת ביטחון – חבילת סיוע לכל הסטודנטים שנפגעו כלכלית ממשבר הקורונה, כולל מתן הלוואות נוחות, הקמת קרן מענקים מיוחדת, הגדלת קרן הסיוע של משרד החינוך, יצירת פתרונות עבור כל דיירי המעונות בארץ שרבים מהם אינם מצליחים להשתחרר מהחוזים הקיימים.

בהפגנה מול הכנסת השתתפו סטודנטיות וסטודנטים החברים בכל האגודות ברחבי ארץ, "מצפון ועד דרום, מהאוניברסיטאות, מהמכללות הציבוריות, הלא מתוקצבות, המכללות לחינוך וההנדסאים".

"אוכלוסיית הסטודנטים נמצאת במצוקה, ועלולה לקרוס עקב המשבר הקשה ביותר שידענו זה שנים", מסר ח"כ יוסף ג'בארין (חד"ש – הרשימה המשותפת), חבר ועדת החינוך בכנסת, שבהזמנתו הוכן דו"ח מיוחד בנושא הסיוע שניתן לסטודנטים בארצות שונות. לדברי ח"כ ג'בארין, "כשאין לסטודנטים אפשרות לעבוד ולשלם שכר דירה ושכר לימוד – חייבת הממשלה לפתוח את הכיס ולהעניק להם הטבות והקלות אמיתיות. עליה להפסיק להתחבא מאחורי רפורמות ניאול-ליברליות של משרד האוצר המסרב, גם בשעת חירום, לאמץ מדיניות חברתית וכלכלית שתעבוד למען הציבור. קיימים פתרונות בני קיימא על השולחן – למשל, סבסוד של שלושה חודשי שכירות במעונות ומחוצה להם, והנחה מסוימת בשכר הלימוד, שכן הקמפוסים היו סגורים במשך תקופה ממושכת".

קבלו את

זו הדרך

מדי שבוע בדוא"ל

או בדואר רגיל

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני, ללא תשלום, מתבקשים לשלוח

כתובת דוא"ל אל: zohaderekh@gmail.com

המעוניינים לקבל בדואר רגיל, מתבקשים לנסות את הוצאות

המשלוח באמצעות תרומה של 150 שקל בשיק לפקודת המפלגה

הקומוניסטית הישראלית, ת"ד 26205 תל-אביב 6126102

חד"ש דוגלת בהקמת חזית רחבה נגד המיליטריזציה באקדמיה

נאבקים למען קמפוס אזרחי

ושל ועדות משמעת יצרו אווירה המאיימת על פעילות סטודנטיואלית והובילו אותנו למצב הזה. הימין מצדו, באמצעות נציגיו בקמפוסים ובכנסת, פעל לדכא אקטיביזם סטודנטיואלי ביקורת.

בשנה האחרונה הצליחה הפעילות של חד"ש סטודנטים לעורר במקצת את הזירה הסטודנטיואלית, שרשמה עלייה בפעילות ובמעורבות פוליטית: ממאבקים חברתיים כמו המאבק למען העסקה ישירה של עובדות הניקיון ועד מאבקים סוערים יותר כמו ציון הנכבה בשבוע האחרון. מאבקים אלה הניעו לפעולה כוחות נוספים, בעיקר פלסטיניים, לחזור לזירה הסטודנטיואלית. זו פעילות שיש לתמוך בה ולחזקה, כי זה מקומם הטבעי של סטודנטים וסטודנטיות – בחזית המאבק למען שלום, שוויון, דמוקרטיה וצדק חברתי.

המאבק נגד המיליטריזם הצליח לשוב לסדר היום, על אף שהימין והתקשורת הצליחו למסגר את הדיון באופן שנוח להם ולהרחיק אותו ממקומו הטבעי. אין שום שחר לטענות הימין כי הסרטון של תא חד"ש מכיל איומים או מסית לפגיעה בחיילים הלומדים בקמפוסים. הקריאה של הימין לתגבר את האבטחה סביב חיילים חמושים מפני סטודנטים פלסטיניים היא פתטית ואיומה, ונועדה להתחמק מהדיון האמיתי על אודות תופעת המיליטריזציה בקמפוסים והשלכותיה.

חיוני לנצל ככל האפשר את הדיון הציבורי שיצר הסרטון כדי לגבש קואליציה רחבה למאבק במיליטריזציה במוסדות להשכלה גבוהה – תופעה המתפשטת כחלוף השנים, ואשר תוכנית חבצלות היא רק מרכיב קטן בה. חיוני לנהל מאבק רחב שיערער על הקונצנזוס הציבורי וישים קץ למכבסת המילים של הנהלות האוניברסיטאות. צריך לקרוא לילד בשמו: זה אינו ייעוץ ביטחוני וטכנולוגי, אלא שיתוף פעולה עם מערכת המפרה באופן מתמשך את החוק הבינלאומי ומבצעת פשעי מלחמה; לא "סיוורים והכרת השומרון", אלא סיוורים באדמות כבושות ונורמליזציה של שליטה צבאית בעם אחר; ולא תוכנית לימוד אקדמית, אלא הכשרה מקצועית לחיילי מודיעין, המשרתים במערך המפר את זכויות האדם הבסיסיות לפרטיות ולכבוד. את המאבק צריך להפנות למוסדות להשכלה גבוהה עצמם, בדרישה לקדם קמפוס אזרחי. במקום הקמת בסיסים צבאיים בתוך הקמפוסים ונטילת חלק בפגיעה בעם אחר, עלינו לדרוש ניצול של הידע האקדמי הנצבר בהם לקידום ערכי השלום והשוויון.

בעוד כמה חודשים נחזור כנראה לשגרה, ותאי הסטודנטים שלנו יחזרו להפגין במוסדות האקדמיים. מי ייתן וההסתה הפרועה של הימין לא תמצא אוזן קשבת; מי ייתן ולא יהיה נתן זאדה נוסף, אשר יחזור על פשע שפרעם ויפתח באש נגד הסטודנטים המפגינים.

את המאבק הזה צריך לנהל לא רק בגלל שנוף המדים לא נוח לסטודנטים רבים, אלא בגלל שזה מאבק על דמותה של החברה. איום ממשי נשקף לחיי קהילה הנמצאת במוקד של הסתה מתמשכת, המגיעה מכל עבר - ממשרדי הממשלה ועד עמותות הימין הקיצוני.

זו המערכה שאנחנו חייבים לנהל, ואנחנו יותר ממוכנים לה!

טארק יאסין

בשבוע החולף עוררה פעילות חד"ש סטודנטים מהומה רבתי. כמו בכל שנה, ניצל הימין את השבוע לציון הנכבה במוסדות להשכלה גבוהה להסתה פרועה, תוך מרוץ הקצנה מפחיד המספק עדות נוספת לתזווה של המפה הפוליטית בישראל ימינה.

האוזן הציפונית רגישה יותר ויותר, וביקורת נתפסת כלגיטימית פחות, תוך שרטוט מחדש של גבולות המחאה והפעילות הפוליטית הלגיטימית. שרטוט חדש זה הוא תוצאה של מתקפה ושל הסתה ימנית מסוכנת, אך גם של שתיקתם של כוחות שהתיימרו בעבר לייצג את השמאל הישראלי, המצטרפים עתה למקהלת המגנים את "הקיצוניים משני הצדדים".

הפעם התעוררה הסערה התקשורתית סביב פרסום סרטון של תא חד"ש באוניברסיטה העברית לציון שבוע הנכבה. הסרטון, המקשר בין ההיסטוריה של הדיכוי הצבאי כלפי הפלסטינים לבין המיליטריזציה באוניברסיטאות בישראל כיום, גרר מתקפה מצד ארגוני ימין ומצד התקשורת המגויסת לתועלתם. עם זאת, הצליח הסרטון להחזיר לסדר היום הציבורי את המאבק במיליטריזם במוסדות להשכלה גבוהה בכלל, ובאוניברסיטה העברית בפרט – נושא שהתגנב בשקט ללב הקונצנזוס הישראלי במשך שנים ארוכות, ורבים חששו לצאת נגדו.

תהליך המיליטריזציה של המוסדות להשכלה גבוהה גובר במהלך השנים, והסטודנטים כבר רגילים למראה של מאות חיילים חמושים בתוך הקמפוסים. רבים מאתנו השלימו עם תמונת מצב זו, ורק הערות של מרצים מחו"ל מצליחות לפעמים להזכיר לנו, כי מה שקורה פה הוא לא נורמלי ומחריד. והנורמליזציה של המצב הקיים מחרידה אף יותר.

מוסדות להשכלה גבוהה וחיים אקדמיים בנויים על ערכי השוויון, הדמוקרטיה והפלורליזם, ואמורים לשמש מגדלור של נאורות לכלל החברה. החיים הסטודנטיואליים מבוססים על ביקורת ושיח חופשיים, המאפשרים לדון במוסכמות ללא מורא. המערכת הצבאית מנוגדת למהותה של האקדמיה: במקום ערכים של שוויון ודמוקרטיה, המדים והנשק מסמלים את מדיניות הדיכוי התוקפנית של הצבא ואת הכיבוש המתמשך של העם הפלסטיני: את מעצרי הקטינים בגדה המערבית הכבושה, את התורים הארוכים של הפועלים הפלסטינים במחסומים ואת המצור המתמשך על רצועת עזה. הנוכחות הצבאית בתוככי המוסדות להשכלה הגבוהה מעכירה את אוירת החופש האקדמי. מערכות צבאיות בנויות על ציות מוחלט להוראות, המנוגד לנשמת אפה של האקדמיה – ביקורת וחילופי דעות חופשיים. הנוכחות הצבאית בכיתות הלימוד מכרסמת באפשרות הדיון החופשי ומטילה אימה, במיוחד על סטודנטים פלסטינים שזה מפגשם הראשון עם החברה הישראלית.

במהלך העשור האחרון נרשמה ירידה חדה במעורבות הפוליטית והחברתית הסטודנטיואלית. הזירה האקדמית, שהייתה בעבר תוססת, נעשתה מקום צייתי ואדיש. גורמים רבים תרמו למצב זה – מקצתם קשורים במדיניות האוניברסיטה, המגבילה עד מאוד את מרחב הפעילות של הסטודנטים והסטודנטיות. שנים של שימועים, של אזהרות

קריאה בינלאומית נגד הרדיפה הפוליטית של חברי הלהקה התורכית סולידריות עם 'גרופ יורום'

של אנשי שמאל. שוטרים פשטו על מרכז התרבות של גרופ יורום ושברו את כלי הנגינה של הלהקה. כחודש לאחר מכן נאסרה פעילותה של הלהקה באופן מוחלט, ושמונה מחבריה נעצרו בזמן הופעה. העילה הרשמית למעצר הייתה - האשמת חברי הלהקה בהשתייכות לחזית המהפכנית לשחרור העם, ארגון מחתרת מרקסיסטי-לניניסטי המוגדר בחוק התורכית כארגון טרור.

על כך כתב גוקצ'ק זמן קצר לפני שנאסר שוב בפברואר 2019: "הסיבה שמכנים אותנו טרוריסטים היא שאנחנו שרים על הכורים שנאלצים לעבוד בעומק שבע קומות מתחת לפני האדמה; על העובדים שנהרגים בתאונות עבודה או שנרצחים בידי המעסיקים

הזמרת הכורדית הלין בולק, חברת "גרופ יורום" (תמונה: עיישה דוזקאן)

והמשטרה; על המהפכנים שמתים בעינויים; על החקלאים שאדמותיהם נשדדות; על האינטלקטואלים שמתנקשים בחייהם; על תושבי שכונות שנדחקים לעוני ושבתיהם נהרסים; ועל העם הכורדי שמתנגד לדיכוי. בתורכיה, מי שעושה את זה נחשב טרוריסט."

מאז תחילת שביית הרעב, וביתר שאת מאז מותה של הלין בולק, מנהלים פעילים ברחבי העולם קמפיין התובע ממשלת תורכיה לשחרר את חברי הלהקה הכלואים ולהתיר לה להופיע ללא התנכלות. עם המצטרפים הבולטים לקמפיין זה נמנים: אנג'לה דייוויס, נועם חומסקי, הבמאי קן לואץ' והמוסיקאי רוג'ר ווטס. הקמפיין צבר תאוצה ברשתות החברתיות ובקרב מפלגות וארגוני שמאל, במיוחד באירופה, ואפילו עיתונים ממסדיים גדולים כמו "גארדיאן" ו"ניו-יורק טיימס" פרסמו ידיעות בנושא. בעקבות הקמפיין הבינלאומי החלה גם מפלגת העם הרפובליקאית, מפלגת האופוזיציה הממסדית הגדולה בתורכיה, לקרוא לעצור את הרדיפה נגד גרופ יורום.

לפי שעה נראה שאין די בלחץ הבינלאומי כדי להרתיע את ממשלת תורכיה. הרשויות סירבו להענות לבקשת אשתו של גוקצ'ק להשתתף בלווייתו באיסטנבול. במהלך הלוויה, שהייתה אירוע המוני בו השתתפו אלפים, תקפה המשטרה את המתכנסים באלות ובגזע מדמיע וחטפה את גופתו של גוקצ'ק. המשטרה העבירה את הגופה לעיר קייסרי, מעוז של מפלגת השלטון המרוחק כ-800 ק"מ מאיסטנבול, שם נקברה בלוויה מצומצמת.

הדיכוי האכזרי שנוקטת ממשלת תורכיה מעיד על ערעור הפופולריות של השלטון, ועל הפחד שלו מפני אופוזיציה סוציאליסטית-עממית הדוגלת בשותפות תורכית-כורדית. כפי שנכתב בהודעה שפרסמו לאחרונה חברי גרופ יורום: "מי שכותבים את שירי העם של האומה חזקים יותר ממי שכותבים את החוקים שלה". את קולם האמיץ של חברי הלהקה עלינו לחזק בסולידריות אינטרנציונליסטית.

ב-5 במאי מת באיסטנבול הגיטריסט התורכית איבראהים גוקצ'ק (41), בתום שביית רעב בת 323 יום. גוקצ'ק, חבר בלהקת המוסיקה העממית גרופ יורום, פתח בשביית הרעב ביוני 2019, בעודו יושב בכלא, במחאה על הרדיפה הפוליטית של הלהקה. במהלך שביית הרעב סירב גוקצ'ק לאכול אך שתה מים ונטל ויטמינים. בסוף פברואר האחרון שוחרר מהכלא בעקבות מצבו הרפואי, אך בחר להמשיך בשביית הרעב עד לשחרורם של יתר חברי הלהקה הכלואים. גוקצ'ק היה החבר השני בלהקה שאיבד את חייו בעקבות שביית רעב ממושכת. הזמרת הלין בולק (28) מתה ב-3 באפריל לאחר שביית רעב בת 288 יום. שניים מחברי הלהקה, ובהם

אשתו של גוקצ'ק, עדיין נמצאים במאסר. כמה חברי הלהקה נוספים מבוקשים והוצאו נגדם צווי מעצר. את גרופ יורום (משמעות שם הלהקה בתורכית הוא "אמירה" או "פרשנות") ייסדה באיסטנבול בשנת 1985 קבוצה של צעירים שלמדו באוניברסיטת מרמה. בהשראת זרם "השירה החדשה" (Nueva cancion) הלטינו-אמריקאי, שאפו חברי הלהקה לשלב בין המוסיקה העממית התורכית והכורדית לבין מסרים פוליטיים שמאליים. רבים משיריה של הלהקה עוסקים בתנאי החיים של העניים בתורכיה ומביעים התנגדות לקפיטליזם, לדיכוי של העם הכורדי, לאימפריאליזם ולמדיניות הממשלה. אחד משיריה המפורסמים של הלהקה עוסק בפניו ובהרס של שכונה ענייה, במטרה לפנות את השטח לבניית מגדלים.

מאז הקמתה צברה הלהקה פופולריות רבה בתורכיה, ופרסמה לא פחות מ-23 אלבומים – בהם שירים בתורכית ובכורדית. בשנים 1983-1991 היה השימוש בשפה הכורדית במרחב הציבורי בתורכיה אסור על פי חוק, אך גרופ יורום התעקשה לשיר גם בכורדית ועוררה גם בשל כך את זעמם של השלטונות. הלהקה סבלה מהתנכלויות רבות, כולל מעל 400 מעצרים של חברי הלהקה, ביטולי הופעות, החרמות ציוד ואיסור על הפצת האלבומים. אף על פי כן הפכה גרופ יורום לאחת הלהקות הפופולריות ביותר בתורכיה – אלבומיה נמכרו בעשרות אלפים, ובהופעות החינמיות שערכה ב-2011 נכחו מאות אלפי צופים.

הרכבה של הלהקה השתנה תכופות לאורך השנים, בין השאר בשל מאסר של חבריה. נוסף לפעילותם המוסיקלית, מנהלים חברי הלהקה מרכז תרבות עממי באיסטנבול, מוציאים לאור כתב עת בנושאי תרבות ואמנות ואף הפיקו סרט תיעודי על בתי הכלא בתורכיה – שנאסר לשידור במדינה. גרופ יורום זכתה בהצלחה גם מחוץ לתורכיה והופיעה במדינות שונות באירופה, בסוריה השכנה ואף באוסטרליה.

ב-2016, בעקבות ניסיון ההפיכה הצבאית הכושל נגד משטרו של ארדואן, החלו כוחות הביטחון במעצרים המוניים

גירוש ונישול בספרות העברית

מכתב גלוי לא.ב. יהושע

קראתי בעניין רב את מאמך הנושא את הכותרת "העבודה

המוסרית של ס' יזהר" במוסף "תרבות וספרות" ביומן "הארץ" (15.5). אודה, שכבשו אותי כבר שורות הפתיחה של המאמר - "שני סיפוריו של ס' יזהר, 'השבוי' ו'חרכת חזעה', שנכתבו תוך כדי מלחמת השחרור, שימשו בשנים שלאחר מכן בעיני רבים מאתנו כאות ליכולתה של הספרות וגם לחובתה להתמודד עם עוללות מוסריות ובעיות מוסריות כלפי אזרחי האויב, גם במלחמה שראינו אותה אז כצודקת לגמרי".

אולי שכח קהל הקוראים שהיה עיתונאי בשם טומי לפיד, לימים היה מנהיג מפלגה בישראל, חבר כנסת ושר בכיר בממשלה, שקרא לשני הסיפורים של ס' יזהר, "השבוי" ו"חרכת חזעה" בכינוי המצמרר "תעמולה נאצית, תעמולת גבלס". בכך תרם לפיד תרומתה "צנועה" לגילויי ההתלהמות, המחרפים בחברה הישראלית.

כמורה חויתי יציאה וזעפת ומתריסה של תלמיד בבית ספר תיכון מהכיתה לאות מחאה, כי באותו יום למדו בכיתה את הסיפור "השבוי". הוא לא היה מוכן לקבל שהסיפור הוא חלק מתוכנית הלימודים בספרות עברית של משרד החינוך.

דווקא מול גילויי התלהמות קשים ובוטים נגד הסופר ס' יזהר, כמו אלה של טומי לפיד או חוקר הספרות שלמה צמח ורבים אחרים, אני מצר מאד, שהספרות העברית בלמה עצמה ולא המשיכה לשאת באומץ במחויבויות המוסריות להמשיך לעלות בהר ולהציג את התיקון הצודק.

פקודות בלתי-חוקיות

אני גם מצפה להעלאת שאלה מתחייבת, האם הקמת מדינת ישראל, שיש לנו עניין רב בהתפתחותה, הייתה חייבת להיות כרוכה בחורבן של החברה הפלסטינית שהתקיימה כאן עד שנת 1948.

א"ב יהושע, "ההתמודדות עם עוללות מוסריות", עליה אתה כותב, מחייבת את הספרות ואת השירה העברית לאתגר את החברה הישראלית. לא די בהכרה בעצם קיום העוול; עלינו להתמקד גם בשאלת תיקון העוול שבהרס מאות כפרים ערביים, גירוש תושביהם והפקעת אדמותיהם כדי ליישב בהן יהודים. הדילמה של החייל בסיפור "השבוי", המתלבט אם לשחרר את רועה הצאן ובכך להפר פקודה, הייתה חייבת לנווט את הספרות העברית ולא אתגור אותנו כחברה: האם מותר לנו לציית לפקודות לא חוקיות כמו גירוש ילידי הארץ הזאת

הסופר ס' יזהר בסוף שנות ה-40 (צילום: ויקימדיה)

מבתיחה? חיוני שנפסיק לפחד מהמילה "נכבה". למילה הזו יש נוכחות עצובה בנוף הישראלי, במשוכות הצבר של כפרים נטושים, בבתים עטורי קשתות בערים כמו יפו וחיפה, ובזיכרון של הקהילה הערבית-פלסטינית החיה כאן. חובה עלינו להכיר בצורך בתיקון העוול הזה.

מצער אותי, שנדם קול השירה והספרות העברית כאשר נדרש ממנה ליטול על עצמה מחויבות לתיקון העוול שנגרם לעם החי כאן אתנו - כי "תאומים ילדה אותנו הארץ הזו", ככותרת שירה של אחת המשוררות האמיצות, חיה קדמון, שהכירה בחובתנו לתת תשובה מוסרית ולתקן את העוול שנגרם לעם הפלסטיני.

כמה מצער שהספרות העברית נבהלת ונעדרת אומץ המוכר לנו מהשירה הנבואית, שהעזה לומר להנהגה מושחתת:

"שקעו... קציני סדום" ולא נרתעה גם להתייצב מול דעת קהל עוינת ומתלהמת המשתוללת בכיכרות ולומר בנחישות: "הַאֲזִינוּ... עם עֲמוֹנָה".

אתמקד בדוגמאות ספורות. שמחתי מאוד ביום שישראל חתמה על הסכם שביתת נשק עם מצרים בחדש פברואר 1949, וזאת בתום מלחמה בה נפלו 6,000 אזרחי מדינת ישראל - רבים מהם בחזית הדרום הקשה /לצערי רב, שכן נפקד הקול של הספרות והשירה העברית, כאשר מיד לאחר חתימת ההסכם גורשו כ-3,000 תושבים פלסטינים מפלוג'ה - כיום העיר קריית גת. עד היום נפקד קולן של הספרות והשירה העברית, כאשר שנה לאחר חתימת הסכם שביתת הנשק עם מצרים גורשו כ-2,500 ערבים ממגדל - כיום העיר אשקלון. ואציג עוד שאלה: היכן הייתה הספרות העברית, כשהופקעו כ-

700 אלף דונם מאדמות הערבים-פלסטינים שנותרו בארץ. אני מצר, שהכותבים נגד ס' יזהר עלו בדיון הארוך והמייגע בעיתון "הארץ" על שרטון השאלה השטותית: מדוע ס' יזהר לא נטל אקדח וירה לעברם של מגרשי הערבים בשכונת מגוריו רחביה. אי-נטילת האקדח היא הפעולה המוכיחה, לדעתם, את פגמיו המוסריים של הסופר יזהר.

במקום דיון עקר סביב האקדח, חובה על הספרות והשירה העברית לתבוע את תיקון העוול שנגרם למגורשים מקטמון, מהשכונה הגרמנית, מרחביה, מטלביה, מליפתא ומעוד שכונות ברחבי ירושלים. התיקון חיוני ממש למטענים ההומניים במצויים במסורת היהודית

אני משוכנע כי בלעדי התיקון לעוול שנגרם לעם הפלסטיני, לא תוכל מדינת ישראל לרדת מהשרטון המדמם עליו עלתה לפני שבעים ושתיים שנים.

איתן קלינסקי

נפטר הסופר אלבר ממי

אלבר ממי, הסופר, הסוציולוג, האינטלקטואל והפילוסוף היהודי-צרפתי יליד תוניסיה - הלך לעולמו בפרז' ביום שישי האחרון (22.5), בגיל 99. בספריו עסק ממי רבות במאבק בקולוניאליזם ובגזענות וביחסי יהודים-ערבים, ובזהותו המשולשת - כיהודי, צרפתי וערבי תוניסאי - הייתה נושא מרכזי בחייו, בכתיבתו ובהגותו. ספרו הידוע ביותר הוא "דיוקן הנכבש ולפני כן דיוקן הכובש" שראה אור בעברית בהוצאת כרמל ב-2015.

הפרד ומשול באל על

יותר, עבורנו המתמחים, של תורנויות קצרות יותר בנות 12 שעות. קיבלנו משאבים כמו תקנים והסעות, קיבלנו חום ואהבה בלתי רגילים מהציבור הישראלי."

"יום אחרי הקורונה – נעלמו המשאבים. מתמחים שגויסו לתקנים 'זמניים' במהלך תקופת הקורונה נשלחו בחזרה ללשכת האבטלה, ואנחנו חזרנו לשגרה הרעה של תורנויות 26 שעות בלתי אנושיות ובלתי נתפסות. לכן יצאנו לרחובות כדי להגיד שלא עוד. לא נחזור לתורנויות 26 שעות. זה לא אנושי – לא עבורנו ולא עבור המטופלים", נמסר.

המתמחים והסטודנטים לרפואה הקימו אוהל מחאה מול ביתו של השר אדלשטיין, בו ישבו 26 שעות רצופות, כמשך התורנות של מתמחים. בעצרת המחאה שנערכה במקום השתתפו פעילי מק"י וחד"ש וכן ח"כ עאידה תומא-סלימאן (חד"ש – הרשימה המשותפת) שנאומה בפני המפגינים זכה בתשואות.

מק"י - המפלגה הקומוניסטית הישראלית

ישיבת הוועד המרכזי

על סדר היום: המערכה נגד ממשלת הימין החדשה והסיפוח, המשבר החברתי-כלכלי בעקבות הקורונה,

ועידת מק"י, 100 שנה להקמת המפלגה

שבת, 30.5, 11:00, אולם "אחוזה",

שד' בן גוריון 39, חיפה

מצעד הנשים נגד אלימות

צועדות וצועדים נגד אלימות כלפי נשים

יום שני, 1.6, 18:00

טיילת תל אביב, גן צ'ארלס קלור

מאבק המאה

מפגש שמאל ישראלי-פלסטיני נגד הסיפוח, בהשתתפות ח"כ עופר כסיף ופדווא ח'דר, חברת

הלשכה הפוליטית של מפלגת העם

יום ראשון, 31.5, 19:45, אפליקציית זום

פרטים נוספים בעמוד הפייסבוק של חד"ש

חד"ש תל אביב

"האוצר נגד העם"

פרק חמישי בפודקאסט 'גל חד"ש' בהשתתפות

ח"כ עאידה תומא-סלימאן

הפודקאסט זמין להאזנה ביוטיוב, בספוטיפיי, באפל מיזיק,

בסאונד קלאוד, בגוגל פודקאסט ובפוקט קאסט

יו"ר ההסתדרות ארנון בר-דוד הודיע השבוע (25.5) על השעיה מידית של חברי מועצת העובדים בחברת אל על. זאת, בטענה, כי "התנהלו בניגוד להוראות ההסתדרות ובאופן הפוגע בכלל עובדי החברה". באותו יום התפרצו נציגי העובדים הנאבקים לישיבת הנהלת אל על, שנערכה בהשתתפות נציגות הטייסים ויו"ר איגוד התחבורה אבי אדרי. הרקע לאירוע הוא ניהול משא ומתן בין טייסי החברה לבין ההנהלה בדבר החזרת טייסים נוספים לעבודה בשכר מלא וזאת ללא השתתפות מועצת העובדים, המאגדת את כלל המועסקים בחברת התעופה המופרטת. חברי המועצה זועמים על המהלך, שנעשה בזמן ש-90% מעובדי החברה האחרים – אנשי תחזוקה, מנהלה, צוותי קרקע, דיילים ואחרים – נמצאים עדיין בחל"ת, ולדברי חברי המועצה חלקם אף הגיע לפת לחם. לעומת זאת, הטייסים – אשר 50% מהם כבר חזרו לעבודה, מנהלים משא ומתן נפרד, בתמיכת ההסתדרות, על הגדלת שיעור הטייסים שיחזרו להעסקה בהיקף מלא. לדברי מועצת העובדים באל על, הטייסים המאוגדים בנציגות העובדים הכללית לא היו רשאים לנהל משא ומתן בנפרד משאר העובדים.

יצוין שבר-דוד ונאמנו אדרי פועלים נגד מועצת העובדים באל על בדיוק כפי שפעלה ההסתדרות החל מ-2003 נגד עובדי הנמלים (חיפה, אשדוד ואילת) כדי לקדם את הפרטת הנמלים לטובת בעלי ההון ובהתאם למדיניות ממשלת הימין. מתחילת המשבר באל על, מצדדים ראשי ההסתדרות בהנהלה נגד העובדים ותומכים במדיניות האוצר שפירושה - פיטורי שליש מעובדי החברה. פיזור מועצת העובדים, כדי למנות תחתייה "אומרי הן", הוא צעד חמור בדומה לאלה אשר ננקטו בשעתו במסגרת הפרטת הנמלים.

המתמחים מחו מול ביתו של

שר הבריאות אדלשטיין

הרופאים המתמחים קיימו השבוע (26.5) עצרת מחאה מול ביתו של שר הבריאות הנוכחי, יולי אדלשטיין, שבהרצליה פיתוח. מארגון מרשם, המאגד את המתמחים, נמסר:

"כבר קרוב לחודש שאנחנו מוחים ותובעים קיצור של התורנויות. שלחנו מכתבים ויצרנו קשר עם ראש הממשלה, עם ראש הממשלה החלופי ועם שר הבריאות הנכנס. לצערנו, לא קיבלנו התייחסות אמיתית ורצינית לדרישות שלנו. נכנסנו מתחת לאלונקה במלחמה בהתפשטות נגיף הקורונה, במטרה לתת את הטיפול המיטבי לכלל אזרחי ישראל. במהלך תקופת הקורונה, קיבלנו טעימה ממציאיות אחרת. זו מציאיות שפויה

חד"ש - החזית הדמוקרטית לשלום ושוויון

משתתפת בצערם של ראמז ג'ראייסי ובני משפחתו

עם מותה של רעייתו, **חנאן**